

عنوان مقاله:

معماری در جستجوی عرصه عمومی از دست رفته

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی در گذر زمان (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

هستی قاسمیان - کارشناس ارشد معماری

علی ارژنگی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

در دوران معاصر عرصه عمومی مورد توجه بسیاری از نظریه پردازان قرار گرفته است چرا که کمبود تعاملات اجتماعی نیاز به شکل گیری چنین عرصه هایی را دو چندان کرده است. عرصه عمومی، عرصه ای از زندگی فرد است که در آن چیزی به عنوان افکار عمومی می تواند شکل بگیرد که با تحقق آن افراد می توانند از طریق یکدیگر به سخن آیند و با تفاهم به امر عمومی توجه کنند. روزنامه، مجله، تلویزیون و اینترنت و .... رسانه های عرصه عمومی هستند. از دیدگاه برخی از نظریه پردازان، فضای عمومی باز نمود مکانی از عرصه عمومی است و معماری باز نمود کالبدی از فضای عمومی، زیرا فضاهای عمومی بستر ارتباطات و تعاملات اجتماعی شهروندان می باشند. به عبارت دیگر فضای عمومی را می توان فضایی تعریف کرد که اجازه می دهد مردم به آن دسترسی داشته و فعالیت هایی در آن انجام دهند، که این فضاها در جهت تأمین منافع عموم بوده و توسط سازمانی عمومی اداره می شود. این فضاها در طول زمان و براساس شرایط اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی تغییر می یابند. در این بین پیشرفت علم و تکنولوژی و یا به تعبیری جامع تر جریان جهانی سازی با تغییری که در نحوه ارتباطات اجتماعی ایجاد نموده است کمک شایانی به شکل گیری عرصه های عمومی نوین کرده و موجب گوناگونی ساختاری عرصه های عمومی شده است. در ایران نیز همچون کل جامعه جهانی مشکلات بسیاری در جهت تحقق شکل گیری عرصه های عمومی وجود دارد، لذا کمبود این عرصه ها، نیاز به ایجاد فضاهای عمومی برای افزایش تعاملات اجتماعی را بارزتر می نماید. بنابراین در این مقاله هدف، تعیین نقش معماری در راستای ایجاد عرصه های عمومی باشد و نیز راهکارهایی جهت شکل گیری و گسترش این گونه عرصه ها ارائه می گردد. در این پژوهش از راهبرد تحقیق توصیفی- تحلیلی استفاده شده و جمع آوری اطلاعات، کتابخانه ای می باشد. پدیده های اجتماعی- کالبدی (عرصه عمومی) در یک زمینه خاص (فضای عمومی معماری) تبیین و توصیف شده و سپس با نگاهی کل نگر تحلیل گردیده اند. نتایج این تحقیق دستیابی به پارامترهای مثبت و مؤثر اجتماعی- فرهنگی در معماری شهرهای امروزی است و همچنین راهکارهایی در طراحی فضاهای عمومی جهت شکل گیری عرصه های عمومی می باشد. این فضاها باید پنج نیاز اولیه را پاسخگو باشد: راحتی، آسایش، درگیر شدن غیرفعال با محیط، درگیر شدن فعالانه با محیط و امکان کشف محیط.

کلمات کلیدی:

عرصه عمومی، فضای عمومی، معماری، تعاملات اجتماعی، جهانی سازی، مجازی سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/400566>

